Nr. 35.

1933.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 26 sierpnia 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Wydział Powiatowy Katowice
L.: Sm. II-2/18.

W dniu 30 lipca rb. Rada gminna w Michałkowicach wybrała na stanowiska ławników honorowych pp. Józefa Białasa i Pawła Przywarę a na stanowisko ławnika pomocniczego, rolnika p. Józefa Guzego.

Wymienionych zatwierdziłem na te stanowiska zgodnie z przepisami §-u 84 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. VII. 1891 r. i zaprzysiężyłem.

Katowice, dnia 17 sierpnia 1933 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

Wojewoda Śląski
Nr. R. P. 92/69.
Dot: Gmina Mała-Dąbrówka
wniosek o nadanie prawa wodnego.

Obwieszczenie.

Gmina Mała-Dąbrówka w powiecie katowickim wniosła prośbę o udzielenie jej po myśli § 46 i nast. ustawy wodnej z dn. 7. IV. 1913 r. (Zb. U. str. 53) prawa doprowadzania do potoku bez nazwy, płynącego z kopalni „Jerzy“ w kierunku północno-wschodnim do Brynicy — kanalizacji gminnej, prowadzącej wody opadowe i gospodarcze z wykluczeniem wód fekalnych, w ogólnej ilości 4441/sek w czasie silnego opadu atmosferycznego.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach przez 2 tygodnie, począwszy od poniedziałku dnia 28 sierpnia 1933 r. do poniedziałku dnia 11-go września 1933r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnem wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jakoteż wnosić inne podania o udzielenie pozwolenia na użytkowanie wody, przez które mogłoby ulec ograniczeniom użytkowanie, zamierzone przez wnioskodawcę, wraz z podkładkami technicznemi, przepisanemi w Nr. 2—5 III rozporządzenia wykonawczego do powołanej wyżej ustawy wodnej.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania wykonywania powyższego prawa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 82 powołanej wyżej ustawy wodnej.

Również nie będą rozpatrywane w niniejszem postępowaniu podania o udzielenie pozwolenia, wniesione po upływie powyższego terminu.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 16. sierpnia 1933 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący
wz.
(Dr. Saloni)
Wicewojewoda.

Ogłoszono:

Katowice, dnia 23. sierpnia 1933 r.
Za Starostę
Jaworski, referendarz.

Rozporządzenie
Śląskiej Rady Wojewódzkiej
z dnia 27 lipca 1933 r.
w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym.

Na podstawie art. 6 i 12 ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym w brzmieniu, ogłoszonem obwieszczeniem Wojewody Śląskiego z dnia 3 czerwca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 16, poz. 36) zarządza się co następuje:

§ 1. Wpływy Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, ustanowione ustawą z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym w brzmieniu ogłoszonem obwieszczeniem Wojewody Śląskiego

z dnia 3 czerwca 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 16, poz. 36). nazywaną w dalszym ciągu „ustawą", będą wymierzane, pobierane, kontrolowane i ściągane w sposób, określony w niniejszem rozporządzeniu.

§ 2. (1) Opłatom (art. 4 i 5 ustawy) podlegają pojazdy mechaniczne za czas od początku miesiąca, w którym pojazd mechaniczny dopuszczono do ruchu przez wydanie dowodu rejestracyjnego i znaków rejestracyjnych, do końca miesiąca, w którym pojazd mechaniczny wycofano z ruchu przez zwrócenie dowodu rejestracyjnego i znaków rejestracyjnych. Jeżeli osoba, na której nazwisko zarejestrowano mechaniczny pojazd nie może zwrócić dowodu rejestracyjnego i znaków rejestracyjnych, wycofanie pojazdu mechanicznego z ruchu przez tę osobę może być dokonane przez złożenie Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu deklaracji o wycofaniu pojazdu mechanicznego z ruchu. W tym przypadku należy uzasadnić niemożność zwrócenia dowodu rejestracyjnego i znaków rejestracyjnych.

(2) Pojazdy mechaniczne instytucyj i zakładów użyteczności publicznej (art. 7, p. 4 ustawy) są wolne od opłaty, o ile ich niezbędność dla działalności tych instytucyj lub zakładów zostanie stwierdzona przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

(3) Od opłat, wymienionych w art. 4 i 5 ustawy zwalnia się przedsiębiorstwa komunikacyjne, utrzymujące stały ruch przewozu osób na obszarze Województwa Śląskiego, a utrzymywane przez związki samorządu terytorjalnego lub ich zrzeszenia, posiadające charakter związków prawa publicznego.

(4) Właściciele pojazdów mechanicznych, którzy wykażą się zaświadczeniem władz wojskowych, iż pojazd jest produkcji krajowej i odpowiada specjalnym wymaganiom obrony Państwa, korzystają z 60 proc. ulgi odnośnie do opłat, przewidzianych w art. 4 i 5 ustawy.

§ 3. (1) Pojazdy mechaniczne, używane do zarobkowego przewozu osób na obszarze jednej gminy, a tylko częściowo poza jej obszarem, podlegają opłacie, ustanowionej w art. 5 ustawy, za odcinek drogi, położony, poza obszarem gminy.

(2) Za podstawę do ustalania dziennego przebiegu pojazdu mechanicznego (art. 5) należy przyjmować według zatwierdzonego rozkładu jazdy ilość dni kursowania pojazdu mechanicznego oraz ilość kilometrów, jaką pojazd przebywa dziennie.

(3) Opłaty z art. 5 mogą być na wniosek przedsiębiorstwa zryczałtowane, przyczem ryczałt obliczy i wymierzy Śląski Urząd Wojewódzki, według stawki, ustalonej w art. 5 ustawy uwzględniając:

a) cenę biletu za przejazd między krańcowemi punktami linji przewozowych,
b) ilość kursów na dobę pomiędzy krańcowemi punktami linji przewozowych według sezonów
c) frekwencję pasażerów według sezonów,
d) warunki terytorjalne,
e) techniczne właściwości poszczególnych typów pojazdów mechanicznych oraz amortyzację wkładów.

§ 4. W razie uszkodzenia kursującego pojazdu mechanicznego, posiadającego więcej niż 6 miejsc dla podróżnych i zastąpienia go czasowo pojazdem rezerwowym, pobiera się opłatę, ustanowioną w art. 5 ustawy w wysokości 200,— zł od każdego z tych miejsc w stosunku rocznym.

§ 5. (1) Opłaty (art. 4 i 5 ustawy uiszcza osoba, na którą pojazd jest zarejestrowany.

(2) Opłaty uiszczać należy na rachunek czekowy Wojewódzkiego Funduszu Drogowego w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. 309000 od pojazdów mechanicznych zarobkowych — miesięcznie, a od pojazdów mechanicznych niezarobkowych — kwartalnie z góry, w pierwszym dniu miesiąca względnie kwartału, za który opłata przypada. Pierwszą opłatę uiszcza się przy rejestracji pojazdu mechanicznego i dopiero po zapłaceniu jej może być wydany dowód rejestracyjny i znaki rejestracyjne.

§ 6. (1) Obliczenie i pobór opłat od pojazdów mechanicznych (art 4 i 5 ustawy) uskutecznia Śląski Urząd Wojewódzki.

(2) Opłaty od pojazdów mechanicznych (art. 4 i 5 ustawy) oblicza się jednorazowo za cały rok budżetowy (od 1 kwietnia do 31 marca) względnie od początku miesiąca, w którym powstał obowiązek płacenia (§ 2 ust, 1) do końca danego roku budżetowego.

(3) Wysokość opłat od pojazdów mechanicznych (art. 4 i 5 ustawy) ustala się w karcie kontroli opłat, która po uiszczeniu opłaty służy jako dowód uiszczenia i powinna być okazywana organom kontrolującym na ich żądanie.

(4) W razie zmiany osoby, na którą pojazd mechaniczny jest zarejestrowany, przerejestrowanie pojazdu mechanicznego może nastąpić dopiero po uiszczeniu należnej opłaty od odnośnego pojazdu mechanicznego.

§ 7. (1) Opłacie (art. 11 ustawy) podlegają wszelkie reklamy (znaki, szyldy, napisy), wywieszane, wyświetlane lub pokazywane poza granicami administracyjnemi miast, o ile wskutek swej widoczności z drogi stanowią one reklamę drogową, za czas od pierwszego dnia miesiąca, następującego po ustawieniu reklamy, do końca miesiąca, w którym reklama zostala usunięta.

(2) Opłacie nie podlegają reklamy własne przedsiędiorstw wywieszane, wyświetlane lub pokazywane na własnych zabudowaniach, tudzież reklamy instytucyj, upoważnionych po ustalania znaków drogowych, o ile reklamy te są wywieszane, wyświetlane lub pokazywane łącznie ze znakiem drogowym.

§ 8. Opłata roczna od reklam wynosi:

1) od reklam, podających adresy: stacyj materjałów pędnych, smarów, obsługi pojazdów mechanicznych, warsztatów naprawy pojazdów mechanicznych, składów części zamiennych pojazdów mechanicznych, pogotowi lekarskich, tudzież od reklam podających informacje turystyczne i instytucyj społecznych — zależnie od zajmowanych przez te reklamy powierzchni — od każdego metra kwadratowego:
   przy powierzchni do 2m². . . po 10 zł.
   przy powierzchni ponad 2 m² . po 15 zł.
2) od innych reklam po 25 zł za każdy metr kwadratowy; powierzchnie mniejsze od 1 m² liczy się za 1 m².

§ 9. (1) Wymiar i pobór opłat z art 11 ustawy uskuteczniają w górnośląskiej części Wojewdztwa Śląskiego wydziały powiatowe, w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego wydziały dróg powiatowych.

(2) Opłaty od reklam uiszczają ich właściciele w terminie do dnia 30 kwietnia jednorazowo za cały rok budżetowy od 1 kwietnia do 31 marca. a w przypadkach, gdy obowiązek zapłaty powstał w ciągu roku, jednorazowo z góry za pozostałe miesiące roku budżetowego, w ciągu 30 dni po umieszczeniu reklamy.

§ 10. (1) Wymiar opłat (§ 6) z art. 4 i 5 u-

stawy, uskuteczniony przez Śląski Urząd Wojewódzki w karcie kontroli opłat, jest ostateczny.

(2) Od orzeczeń wymiarowych, wydanych przez wydziały powiatowe względnie wydziały dróg powiatowych, służy płatnikom w ciągu 4 tygodni od dnia doręczenia orzeczenia odwołanie do Wojewody Śląskiego.

§ 11. (1) Przez czas obowiązywania ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) ściąganie opłat zamiast organów, wymienionych w §§ 6 i 9 niniejszego rozporządzenia, przeprowadzają urzędy skarbowe zgodnie z przepisami, dotyczącemi postępowania egzekucyjnego władz skarbowych. W postępowaniu tem organa, powołane do wymiaru i poboru opłat, zastępują Wojewódzki Fundusz Drogowy jako wierzyciela z tem, że koszty, jakie w postępowaniu egzekucyjnem ponosi wierzyciel, obciążają Wojewódzki Fundusz Drogowy.

(2) Ściągnięte opłaty powinny być wpłacone na rachunek Wojewódzkiego Funduszu Drogowego do dni 15 od dnia ściągnięcia.

§ 12. Władze wymiarowe prowadzić będą dla każdego rodzaju opłat potrzebne księgi i używać odpowiednich druków.

§ 13. Za czynności, związane z wymiarem opłat, otrzymują władze samorządowe odszkodowanie w wysokości 5 proc. od wymierzonych i wpłaconych na rachunek Wojewódzkiego Funduszu Drogowego opłat i kar (odsetek) za zwłokę. Należność z tego tytułu wypłaca się po upływie każdego roku budżetowego.

§ 14. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Śląski Urząd Wojewódzki może odraczać terminy płatności opłat, rozkładać spłaty należności na raty, jak również umarzać nieściągalne należności.

§ 15. Wpływy z opłat od pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na czasowy pobyt z poza obszaru Rzeczypospolitej (art. 9 ustawy) oraz wpływy z opodatkowania materjałów pędnych (art. 10 ustawy), a pobranych na obszarze Województwa Śląskiego, mają być wpłacono na konto Śląskiej Rady Wojewódzkiej (Wojewódzkiego Funduszu Drogowego) w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. 309050.

§ 16. Dotychczasowe dowody rejestracyjne pojazdów mechanicznych, dopuszczonych do ruchu, mają być w terminie do 30 listopada 1933 r. wymienione w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim na nowe, które będą zaopatrzone w kartę kontroli opłat. Po upływie powyższego terminu dotychczasowe dowody rejestracyjne tracą swą ważność.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej i Wojewody Śląskiego w sprawie wykonania ustawy o Wojewódzkim Funduszu Drogowym z dnia 21 kwietnia 1931 r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 20), z dnia 30 listopada 1931 r. (Dz. U. Śl. Nr. 25, poz. 48) i z dnia 14 marca 1932 r. (Dz. U. Śl. Nr. 7, poz. 16).

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący:
(—) Dr. Grażyński.
Wojewoda Śląski.

(Przedruk: z Dz. U. Śl. z dnia 3 sierpnia 1933 r. nr. 19)

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 5 sierpnia 1933 r.

w sprawie zmiany niektórych postanowień ustaw o sądach przemysłowych i sądach kupieckich, obowiązujących na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 43 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Niemiecka ustawa o sądach przemysłowych z dnia 29 lipca 1890 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 249) w układzie nadanym jej obwieszczeniem z dnia 29 września 1901 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 353), która obowiązuje na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 216), a w górnośląskiej części województwa śląskiego w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 17 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 697), ulega zmianom następującym:

1) w § 3 ust. 2 kwotę 3000 zł. zastępuje się kwotą 10.000 zł;
2) w § 55 ust. 1 w zdaniu drugiem kwotę 100 zł. zastępuje się kwotą 200 zł.

Art. 2. W § 4 i w § 15 ust. 3 niemieckiej ustawy o sądach kupieckich z dnia 6 lipca 1904 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 266), obowiązującej na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 216), a w górnośląskiej części województwa śląskiego w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 17 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 697) — kwotę 6.000 zł. zastępuje się kwotą 10.000 zł.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: J. Jędrzejewicz
Minister Spraw Wewnętrznych: Br. Pieracki
Minister Spraw Zagranicznych: Beck
Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych: Fabrycy
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Nakoniecznikow-Klukowski
Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki
Minister Komunikacji: M. Butkiewicz
Minister Opieki Społecznej: Hubicki
Minister Poczt i Telegrafów: Kaliński.

(Przedruk: z Dz. U. R. P. z dnia 14 sierpnia 1933 r. nr. 62)

Komunikaty.

Okólnik Nr. 57

z dnia 8 czerwca 1933 r.

(SF. 63/2/10) o przekazywaniu przez gminy opłat na rzecz Funduszu Pracy.

Do

P. P. Wojewodów.

W myśl § 16 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 176), o ile opłaty wymienione w §§ 9, 10, 13 i 14, nie zostały wpłacone do kasy gminnej w terminie lub zostały wpłacone niezgodnie z art 19, 20, 24 i 25 ustawy, wymiaru i poboru dokonywa zarząd gminy. Wykonywa on również kontrolę opłat, wymienionych w powyższych paragrafach. Wpływy z tych opłat wpłacają urzędy gminne zgodnie z § 20 rozporządzenia na rachunek czekowy Funduszu Pracy w Pocztowej Kasie Oszczędności, konto Nr. 27000.

W myśl ustawy o Funduszu Pracy do obowiązków organów Funduszu należy między innemi opracowanie szczegółowego preliminarza budżetowego, jako też przygotowanie sprawozdania o gospodarce Funduszu Pracy oraz o jego stanie.

Dotychczasowa praktyka wykazała, że nie wszystkie odcinki odnośnych przekazów wpłat na rachunek Funduszu Pracy wskazują, z jakiego tytułu wpłaty te pochodzą; uniemożliwia to w dużym stopniu prowadzenie dokładnej ewidencji wpływów z opłat z podaniem ich poszczególnych rodzajów, a — co zatem idzie — uniemożliwia także opracowanie sprawozdania i przygotowanie szczegółowego preliminarza budżetowego.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o zwrócenie zarządom gmin uwagi na konieczność dokładnego wypełniania obu stron blankietu nadawczego z podaniem nazwy województwa, w okręgu którego dany zarząd gminy się znajduje, oraz z podaniem oddzielnie poszczególnych rodzajów opłat, jak to zresztą przewiduje dołączony do niniejszego wzór blankietu nadawczego; blankiety takie Fundusz Pracy roześle w najbliższym czasie wszystkim urzędom wojewódzkim celem zaopatrzenia w nie poszczególnych gmin.

Ponadto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, iż w myśl drugiego ustępu § 20 wymienionego we wstępie rozporządzenia Rady Ministrów nadzór nad wynikającemi z rozporządzenia tego czynnościami zarządów gmin sprawuje Fundusz Bezrobocia. W związku z tem Ministerstwo prosi P. P. Wojewodów o wezwanie zarządów gmin, aby przychylnie ustosunkowały się do wniosków organów Funduszu Bezrobocia, zgłaszanych imieniem Funduszu Pracy na temat kontroli wymiaru poboru i przekazywania zainkasowych wpływów do Funduszu Pracy.

Okólnik niniejszy jest dalszym ciągiem wyjaśnień przepisów o Funduszu Pracy, zawartych w okólnikach z dnia 19. IV r. b. Nr. 40 i z dnia 12. V. r. b. Nr. 50.

Przedruk z Dz. U. M. Spr. W. nr. 10 z dnia 15 czerwca 1933.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8